સૌરાષ્ટ્ર આજતક

શક્તિશાળી દેશો નિયમોનું ઉલ્લંઘન કરી રહ્યા છે

આજે, આંતરરાષ્ટ્રીય વ્યવસ્થા નબળી પડી રહી છે. ઘણા દેશો ખુલ્લેઆમ આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરી રહ્યા છે. આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદો બધા દેશો પર સમાન રીતે લાગુ થઈ રહ્યો નથી. દેશો હવે ફક્ત પોતાના હિતોના આધારે નિર્ણયો લઈ રહ્યા છે. વિશ્વભરમાં યુદ્ધ અને હિંસા વધી ગઈ છે. જે દેશો એક સમયે નિયમો આધારિત વિશ્વ વ્યવસ્થાની હિમાયત કરતા હતા તે જ દેશો હવે વૈશ્વિક વ્યવસ્થા માટે ખતરો બની રહ્યા છે.

નિયમો આધારિત વિશ્વ વ્યવસ્થાના મૂળભૂત ઉદ્દેશ્યો સાર્વભૌમત્વનો આદર, પ્રાદેશિક અખંડિતતાનું રક્ષણ, વિવાદોનું શાંતિપૂર્ણ નિરાકરણ અને આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદાનું પાલન હતા. આંતરરાષ્ટ્રીય સંસ્થાઓ - સંયુક્ત રાષ્ટ્ર, આંતરરાષ્ટ્રીય ન્યાયાલય, વિશ્વ વેપાર સંગઠન અને બહુપક્ષીય સંધિઓ - આ વ્યવસ્થાના મજબૂત સ્તંભો હતા. જો કે, આજે પરિસ્થિતિ એવી છે કે નિયમોનું પાલન ત્યારે જ થાય છે જ્યારે તે શક્તિશાળી દેશોના હિતોને પૂર્ણ કરે છે.જ્યાં હિતો ટકરાતા હોય છે, ત્યાં નિયમોનું અર્થઘટન અથવા અવગણના કરવામાં આવે છે. વેનેઝુએલા અને ઈરાનમાં બનેલી ઘટનાઓ દર્શાવે છે કે કેવી રીતે આર્થિક પ્રતિબંધો અને બાહ્ય શક્તિઓ દ્વારા ખુલ્લી દખલગીરી આંતરરાષ્ટ્રીય રાજકારણમાં ઘાતક હથિયાર બની ગઈ છે.વેનેઝુએલાના કિસ્સામાં, આંતરિક રાજકીય કટોકટી અને લોકશાહીના બહાના હેઠળ, બાહ્ય શક્તિઓએ રાજકીય બાબતોમાં ખુલ્લેઆમ દખલગીરી કરી નથી, પરંતુ શાસન પરિવર્તનને પ્રોત્સાહન આપવાની નીતિ પણ અપનાવી છે. સરકારની કાયદેસરતાને આંતરરાષ્ટ્રીય પ્લેટફોર્મ પર પડકારવામાં આવી છે, સમાંતર શક્તિ માળખાને માન્યતા આપવામાં આવી છે, અને તેલ, નાણાકીય વ્યવહારો અને વિદેશી રોકાણ પર ગંભીર પ્રતિબંધો લાદવામાં આવ્યા છે.તેવી જ રીતે, ઈરાન પર લાદવામાં આવેલા પ્રતિબંધો આંતરરાષ્ટ્રીય કાયદામાં સમાનતા અને ન્યાયીપણાના સિદ્ધાંતો વિશે ગંભીર પ્રશ્નો ઉભા કરે છે. ઈરાન એનપીટી પર હસ્તાક્ષર કરનાર છે અને તેણે આંતરરાષ્ટ્રીય પરમાણુ ઊર્જા એજન્સીની દેખરેખ વ્યવસ્થાને સતત સ્વીકારી છે. આ હોવા છતાં, તેના પર લાદવામાં આવેલા એકપક્ષીય અને બહુપક્ષીય પ્રતિબંધોની ગંભીરતા દર્શાવે છે કે નિયમોનું અર્થઘટન રાજકીય હિતો અનુસાર કરવામાં આવે છે. આ પ્રતિબંધોએ વેનેઝુએલા અને ઈરાનની પહેલાથી જ નબળી પડી ગયેલી અર્થવ્યવસ્થાઓ પર સીધી અસર કરી છે.તેલ નિકાસ પર આધારીત દેશની વિદેશી હૂંડિયામણ કમાણી ઘટી ગઈ છે, ફુગાવો વધી ગયો છે અને મૂળભૂત ચીજવસ્તુઓ દુર્લભ બની ગઈ છે. આરોગ્ય સેવાઓ તૂટી પડી છે, કુપોષણ વધ્યું છે, અને લાખો નાગરિકોને વધુ સારા જીવનની શોધમાં દેશ છોડવાની ફરજ પડી છે.

ભારત ૨૦૩૬ ઓલિમ્પિકનું ગુજરાતમાં આયોજન કરવાનું લક્ષ્ય રાખે છે, આઇસીસી ચેરમેનનું મોટું નિવેદન

આંતરરાષ્ટ્રીય ક્રિકેટ કાઉન્સિલ ના ચેરમેન જય શાહે ૨૦૩૬ ઓલિમ્પિક ગેમ્સનું આયોજન કરવા અંગે એક મહત્વપૂર્ણ નિવેદન આપ્યું છે. જય શાહે જણાવ્યું હતું કે ૨૦૩૦ કોમનવેલ્થ ગેમ્સનું આયોજન કર્યા પછી ભારત ૨૦૩૬ ઓલિમ્પિક ગેમ્સનું આયોજન ગુજરાતમાં કરવાનું લક્ષ્ય રાખે છે. તેમણે ૨૦૩૬ ઓલિમ્પિકમાં ભારત માટે ૧૦૦ મેડલ જીતવાનું લક્ષ્ય પણ રાખ્યું છે. જય શાહનું આ નિવેદન સુરતમાં 'રન ફોર ગર્લ ચાઇલ્ડ' મેરેથોન દરમિયાન આવ્યું હતું. તેમણે કહ્યું હતું કે વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીએ ૨૦૩૦ કોમનવેલ્થ ગેમ્સ ગુજરાતમાં લાવવામાં મુખ્ય ભૂમિકા ભજવી હતી. જય શાહે કહ્યું હતું કે ૨૦૩૦ કોમનવેલ્થ ગેમ્સ પછી, અમારું લક્ષ્ય ૨૦૩૬ ઓલિમ્પિક ગેમ્સનું આયોજન અહીં કરવાનું છે.

અમદાવાદને તાજેતરમાં ૨૦૩૦ કોમનવેલ્થ ગેમ્સ માટે હોસ્ટિંગ રાઇટ્સ આપવામાં આવ્યા હતા. આ ભારતની બીજી કોમનવેલ્થ ગેમ્સ હોસ્ટિંગ ઇવેન્ટ હશે. અગાઉની કોમનવેલ્થ ગેમ્સ ૨૦૧૦ માં નવી દિલ્હીમાં યોજાઈ હતી. ૨૦૨૪ પેરિસ ઓલિમ્પિકમાં ભારતના પ્રદર્શનનો ઉલ્લેખ કરતા, જય શાહે કહ્યું કે ભારતે તે ઓલિમ્પિકમાં આઠ મેડલ જીત્યા હતા, પરંતુ ૨૦૩૬ માટે, દેશે ઓછામાં ઓછા ૧૦૦ મેડલ જીતવાનું લક્ષ્ય રાખવું જોઈએ. તેમણે એમ પણ કહ્યું કે આમાંથી ૧૦ મેડલ ગુજરાતના ખેલાડીઓ તરફથી આવવા જોઈએ. મહિલા ખેલાડીઓ અંગે, જય શાહે વિશ્વાસ વ્યક્ત કર્યો કે ઓછામાં ઓછા બે મેડલ ગુજરાતની મહિલાઓ જીતશે. તેમણે દેશમાં મહિલા રમતગમતના વધતા પ્રભાવની પણ પ્રશંસા કરી.જય શાહે ભારતીય પુરુષ ક્રિકેટ ટીમની પ્રશંસા કરતા કહ્યું કે ટીમે ૨૦૨૪ ટી ૨૦ વર્લ્ડ કપ (બાર્બાડોસ) અને ૨૦૨૫ ચેમ્પિયન્સ ટ્રોફીમાં પ્રભાવશાળી પ્રદર્શન કરીને દેશને ગૌરવ અપાવ્યું છે. મહિલા રમતગમતની વધતી જતી લોકપ્રિયતા વિશે બોલતા, જય શાહે કહ્યું કે જ્યારે માતાપિતા ઘણીવાર ઇચ્છતા હોય છે કે તેમના પુત્રો વિરાટ કોહલી જેવા બને, ત્યારે હવે ઘણા માતાપિતા ઇચ્છે છે કે તેમની પુત્રીઓ સ્મૃતિ મંધાના અને હરમનપ્રીત કૌર જેવી ક્રિકેટર બને.

અર્ચના પૂરણ સિંહના પુત્ર આર્યમાનને તેની મંગેતર યોગિતા બિહાની તરફથી જન્મદિવસની અમૂલ્ય ભેટ મળી

અર્ચના પૂરણ સિંહ અને પરમીત સેઠી હાલમાં તેમના પુત્રો આર્યમન અને આયુષ્માન સેઠી અને તેમના ભાગીદારો સાથે લંડનમાં કૌટુંબિક વેકેશન માણી રહ્યા છે. આ વેકેશન દરમિયાન, અર્ચનાએ ચાહકો સાથે એક હૃદયસ્પર્શી વ્લોગ શેર કર્યો, જેમાં દર્શાવવામાં આવ્યું હતું કે કેવી રીતે પરિવારે આર્યમન માટે તેના ૩૦મા જન્મદિવસ પર એક અદ્ભુત અને ભાવનાત્મક સરપ્રાઈઝ આપ્યું. આર્યમન સેઠીનો જન્મદિવસ યાદગાર બની ગયો જ્યારે તેની મંગેતર, યોગિતા બિહાનીએ તેને એક અમૂલ્ય ભેટ આપી. વ્લોગ આર્યમનના ખાલી ઘરમાં જાગવાથી શરૂ થાય છે. તે રૂમ છોડીને જાય છે અને તેના જન્મદિવસ માટે શણગારેલું ઘર જુએ છે. અંદર એક કાર્ડ છુપાયેલું છે, જેમાં જન્મદિવસનું સરપ્રાઈઝ છે. આર્યમન પ્રથમ કોયડાથી મૂંઝાઈ જાય છે, જેના કારણે તે તેના

પિતા, પરમીત સેઠીને મદદ માટે બોલાવે છે. જેમ જેમ તે ચાવી સમજે છે, તેમ તેમ તે પરમીતને તેની રાહ જોતો જુએ છે, અને સાહસ શરૂ થાય છે જ્યારે તેને આગામી ચાવી મળે છે.

આયુષ્યમાન તેના ભાઈ આર્યમાનને ડિઝની સ્ટોર પર લઈ જાય છે, જ્યાં તેની મંગેતર, યોગિતા બિહાની, તેની રાહ જોઈ રહી છે. બંને અંદરથી ગળે લગાવે છે, અને આર્યમાન આટલી શાનદાર યોજના સાથે આવવા બદલ તેનો આભાર માને છે. જોકે, તે વધુ પ્રશ્નો પૂછે તે પહેલાં, યોગિતા શાંતિથી ત્યાંથી નીકળી જાય છે. થોડા સમય પછી, આર્યમાન તેની માતા અર્ચનાને મળે છે, જે તેને તેની પહેલી ખાસ ભેટ ધરાવતું સીલબંધ પરબિડીયું આપે છે. ભાવનાત્મક રીતે, તે ફક્ત કહે છે, "આ ખૂબ વધારે છે, મિત્રો."

યોગિતાની ગેરહાજરી જોતાં, આર્યમાન લંડનના ગિટાર સ્ટુડિયોમાં આગળનો સંકેત આપે છે. ત્યાં, તેને પહેલા યુક્યુલેલ આપવામાં આવે છે અને પછી પૂછવામાં આવે છે કે શું તે કંઈક મોટું કરવાનો પ્રયાસ કરવા માંગે છે. પછી યોગિતા વાસ્તવિક આશ્ચર્ય જાહેર કરે છે: એક તદ્દન નવું માર્ટિન એન્ડ કંપની ઓઓઓ -૧૫ એમ એકોસ્ટિક ગિટાર. આર્યમન આશ્ચર્યચકિત થઈ જાય છે. આ ગિટારની કિંમત આશરે ૨.૧૨ લાખ (આશરે ૨૧૨,૦૦૦) છે.

હેમા માલિનીએ ધર્મેન્દ્રના મૃત્યુ પર પહેલીવાર મૌન તોડ્યું

સમજાવ્યું કે બે પ્રાર્થના સભાઓ કેમ યોજાઈ હતી

૨૪ નવેમ્બર, ૨૦૨૫ ના રોજ ૮૯ વર્ષની ઉંમરે તેમના અચાનક અવસાન પછી પહેલી વાર હેમા માલિનીએ તેમના પતિ અને અભિનેતા ધર્મેન્દ્ર વિશે વાત કરી છે. તેમણે તેમના મૃત્યુને એક અવિસ્મરણીય આઘાત ગણાવ્યો અને ખુલાસો કર્યો કે તે હોસ્પિટલમાં હતા ત્યારે બનેલી દરેક વસ્તુને સમજવાનો પ્રયાસ કરી રહી હતી. વધુમાં, પીઢ અભિનેત્રીએ વધુમાં જણાવ્યું કે ગયા મહિનો તેમના અને તેમના પરિવાર માટે ખૂબ જ આઘાતજનક રહ્યો હતો, કારણ કે જ્યારે અભિનેતા બીમાર હતા ત્યારે તેઓએ ઘણી મુશ્કેલીઓનો સામનો કરવો પડ્યો હતો.

હેમાએ કહ્યું, "અમે બધા ત્યાં હતા, હું, એશા, આહના, સની, બોબી, બધા સાથે હતા. આ પહેલા પણ બન્યું હતું, જ્યારે તે હોસ્પિટલમાં ગયો હતો અને સ્વસ્થ થઈને ઘરે પાછો ફર્યો હતો. અમને લાગ્યું હતું કે તે આ વખતે પણ આવશે. તે અમારી સાથે સારી રીતે વાત કરી રહ્યો હતો. તેણે મારા જન્મદિવસ (૧૬ ઓક્ટોબર) પર મને શુભેચ્છાઓ પણ પાઠવી હતી. તેનો જન્મદિવસ ૮ ડિસેમ્બરે આવી રહ્યો હતો, જ્યારે તે ૯૦ વર્ષનો થઈ ગયો હોત, અને અમે તેને ભવ્ય રીતે ઉજવવાનું આયોજન કરી રહ્યા હતા." તૈયારીઓ ચાલી રહી હતી, અને પછી અચાનક તે આ દુનિયા છોડી ગયો. અમારી નજર સમક્ષ તેને નબળા પડતા જોવું ખૂબ મુશ્કેલ હતું. કોઈને પણ આવી પરિસ્થિતિમાંથી પસાર થવું ન જોઈએ.

ધર્મેન્દ્રના મૃત્યુ પછી બે અલગ અલગ પ્રાર્થના સભાઓ યોજાઈ હતી. એક ૨૭ નવેમ્બરના રોજ મુંબઈમાં, જેનું આયોજન તેમની પહેલી પત્ની પ્રકાશ કૌર અને પુત્રો સની અને બોબી દેઓલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું, અને બીજી ૧૧ ડિસેમ્બરના રોજ દિલ્હીમાં, જેનું આયોજન તેમની બીજી પત્ની હેમા માલિની અને પુત્રીઓ એશા અને આહના દેઓલે કર્યું હતું. અલગ પ્રાર્થના સભાઓ પાછળનું કારણ સમજાવતા, હેમાએ કહ્યું, "આ અમારા પરિવારનો વ્યક્તિગત મામલો છે." તેણીએ સમજાવ્યું કે પરિવારના સભ્યોએ પહેલા આ બાબતે ચર્ચા કરી હતી. હેમાએ વધુમાં સમજાવ્યું કે તેણીએ તેના ઘરે પ્રાર્થના સભા યોજી હતી કારણ કે તેણીનો નજીકનો વર્તુળ

રિયાલિટી શો સ્ટારની પોલીસે ૫ કરોડની છેતરપિંડીના આરોપમાં ધરપકડ કરી

સ્પ્લિટ્સવિલા ૧૩ ના વિજેતા અને બિગ બોસ મરાઠી ૩ ના પ્રથમ રનર-અપ જય દૂધાણેની પોલીસે મુંબઈ એરપોર્ટ પર ધરપકડ કરી છે. પોલીસના જણાવ્યા અનુસાર, થાણે પોલીસે પ્રખ્યાત ફિટનેસ ટ્રેનર જય દૂધાણેની ?૫ કરોડની છેતરપિંડીના કેસમાં ધરપકડ કરી છે.

જય તેના પરિવાર સાથે દેશ છોડવાની તૈયારી કરી રહ્યો હતો ત્યારે પોલીસે મુંબઈ ઇન્ટરનેશનલ એરપોર્ટ પર કાર્યવાહી કરી હતી. જય દૂધાણે પર બનાવટી દસ્તાવેજોનો ઉપયોગ કરીને એક જ દુકાન અનેક લોકોને વેચવાનો આરોપ છે.

આ છેતરપિંડીએ અનેક ખરીદદારોને આર્થિક નુકસાન પહોંચાડ્યું છે. આ કેસમાં વધુ તપાસ ચાલુ છે.

જય દૂધાણેની રવિવારે ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. એવું કહેવાય છે કે જય દૂધાણે તેની પત્ની, ભાઈ અને ભાઈની પત્ની સાથે મુંબઈ એરપોર્ટ છોડવા જઈ રહ્યા હતા ત્યારે પોલીસે તેમની અટકાયત કરી હતી. હાલમાં, પોલીસ બિગ બોસ મરાઠી ૩ ના વિજેતા જય દૂધાણેના પરિવારની પણ પૂછપરછ કરી રહી છે. આ દરમિયાન, જય દૂધાણેએ દાવો કર્યો હતો કે આ કેસ ખોટો છે. તેણે પોતાનો ચહેરો છુપાવ્યો ન હતો અને ન્યાયતંત્રમાં સંપૂર્ણ વિશ્વાસ વ્યક્ત કર્યો હતો.

તેની ધરપકડ પછી, જય દૂધાણેએ એક નિવેદન બહાર પાડીને કહ્યું હતું કે તેણે તેના પિતાની જવાબદારીઓ સંભાળી લીધી છે, પરંતુ હવે લોકો તેની સામે ખોટા આરોપો લગાવી રહ્યા છે. તેણે કહ્યું કે તે ભાગી રહ્યો નથી અને સત્યનો સામનો કરશે. જય દૂધાણેએ એમ પણ કહ્યું કે દુકાનના વેચાણ અંગેની અફવાઓ ખોટી છે અને કોઈપણ આરોપો સાબિત થવા જોઈએ.

મકરસંક્રાંતિ પર ખીચડી કેમ ખાવામાં આવે છે? જાણો તેનું ધાર્મિક મહત્વ

મકરસંક્રાંતિ એક મહત્વપૂર્ણ હિન્દુ તહેવાર છે, જેને 'ખીચડી' તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. આ દિવસે ખીચડી બનાવવા, ખાવા અને દાન કરવાનું વિશેષ મહત્વ છે. મકરસંક્રાંતિનો તહેવાર હિન્દુ ધર્મમાં ખૂબ જ શુભ માનવામાં આવે છે. તે ભગવાન સૂર્યની પૂજા અને દાન માટે સમર્પિત છે. આ વર્ષે, આ તહેવાર ૧૪ જાન્યુઆરીએ ઉજવવામાં આવશે. તેને 'ખીચડી' તરીકે પણ ઓળખવામાં આવે છે. આ દિવસે, દરેક ઘરમાં ખીચડી તૈયાર કરવામાં આવે છે અને ભગવાનને ચઢાવવામાં આવે છે. તેનું દાન પણ કરવામાં આવે છે. પરંતુ શું તમે ક્યારેય વિચાર્યું છે કે આવા મુખ્ય તહેવાર મકરસંક્રાંતિ ૨૦૨૬ પર ખીચડીનું આટલું મહત્વ કેમ છે? તો ચાલો તેની પાછળની દંતકથા અને તેના મહત્વ વિશે જાણીએ.

-બાબા ગોરખનાથ સાથે જોડાયેલી એક દંતકથા

એવું કહેવાય છે કે મકરસંક્રાંતિ પર ખીચડી ખાવાની પરંપરા બાબા ગોરખનાથે શરૂ કરી હતી. દંતકથા અનુસાર, ખિલજીના આક્રમણ દરમિયાન, ભારતના ઘણા બહાદુર યોદ્ધાઓ અને યોગીઓ યુદ્ધમાં સામેલ થયા હતા. દરેક જગ્યાએ લડાઈ અને સંઘર્ષનું વાતાવરણ હતું. તેમની પાસે ખોરાક તૈયાર કરવાનો સમય નહોતો અને ઘણીવાર ભૂખ્યા રહેતા હતા, જેના કારણે તેમની શક્તિ ઓછી થતી હતી.

તેમની શક્તિ ઘટતી જોઈને, બાબા ગોરખનાથે તેમને દાળ, ચોખા અને શાકભાજી એકસાથે રાંધવાની સલાહ આપી. આ વાનગી તૈયાર કરવામાં સરળ, સ્વાદિષ્ટ અને તાત્કાલિક ઉર્જા આપતી હતી. બાબા ગોરખનાથે આ વાનગીનું નામ 'ખીચડી' રાખ્યું. ત્યારથી, મકરસંક્રાંતિ પર ખીચડી બનાવવાની અને ખાવાની પરંપરા શરૂ થઈ. આજે પણ, ગોરખપુરના પ્રખ્યાત ગોરખનાથ મંદિરમાં મકરસંક્રાંતિ પર ભવ્ય ખીચડી મેળો ભરાય છે.

એવું માનવામાં આવે છે કે મકરસંક્રાંતિ પર ખીચડી ખાવાથી આપણા શરીર અને જીવન પર ગ્રહોના શુભ પ્રભાવ પડે છે. મકરસંક્રાંતિ પર, સૂર્ય તેમના પુત્ર શનિના ઘરે આવે છે. તેથી, શનિદેવને પ્રસન્ન કરવા માટે આ દિવસે અડદ દાળની ખીચડી બનાવવામાં આવે છે. તેને શુભતાનું પ્રતીક માનવામાં આવે છે.

-ખીચડી દાન કરવાનું મહત્વ

આ દિવસે, ફક્ત ખીચડી ખાવાનું જ મહત્વપૂર્ણ નથી, પરંતુ કાચી ખીચડીનું દાન કરવું પણ એક મહાન દાન માનવામાં આવે છે. એવું માનવામાં આવે છે કે આ પવિત્ર તહેવાર પર ખીચડીનું દાન કરવાથી ઘરમાં અન્ન અને સંપત્તિના ભંડારમાં ક્યારેય અન્નની કમી રહેતી નથી.

બાળકો અને યુવાનોમાં શેરી અને મેદાની રમતોને પુનઃજીવિત કરવાનો અવસર

મોબાઈલ અને સોશિયલ મીડિયાની ટેવ આજે ભયંકર હદે વકરી ચૂકી છે. તેણે બાળકોના માસુમ બાળપણને છીનવી લીધું છે. જુવાન થતા પહેલા બાળકો તન અને મનથી સાવ પાંગળા બની જાય છે. કુટુંબ પરિવાર અને સમાજથી અલગ થઈ જાય છે. આ એક સૌથી મોટી સામાજિક સમસ્યા છે જે બેહદ વકરી ચૂકી છે ત્યારે આજના કપરા સમયમાં માસુમ બાળકોને બચાવવા માટે શેરી રમતો અને મેદાની રમત તો ખાસ જરૂરી બની ગઈ છે.

શેરી રમતો અને મેદાની રમતો ધીમે ધીમે ભુલાતી જાય છે. આજના ફાસ્ટ યુગમાં કોઈ પાસે બાળકોને રમાડવાનો સમય નથી. દાદા દાદી બાળકોને રમાડતા અને પોતે બાળક બની જતા આજે દાદા વૃદ્ધાશ્રમમાં રહેવા લાગ્યા છે. બાળકો પ્રેમ અને લાગણી ઈચ્છે છે. બાળકને માટી સાથે રમવું છે. ધૂળ સાથે રમવું છે. પણ આ પહેલા તો તેના હાથમાં મોબાઈલ આપી દેવામાં આવે છે અને બાળક બધું જ ભૂલી જાય છે અને મોબાઈલ ની માયાવી દુનિયામાં એવો ખોવાઈ જાય છે કે જેની કલ્પના થઈ શકે નહીં. આજે બાળકો શેરીમાં કે મેદાનમાં રમવા જતા નથી. મેદાનની રમતો અને શેરી ની રમતો આજે ભુલાતી જાય છે આવી અનેક રમતોમાં સૌથી જૂની રમત ગેડી દડાની છે. જે ભગવાન શ્રીકૃષ્ણના સમયમા આ રમત રમાતી. આજે ગેડી દડા જેવી રમતોથી લઈને ગીલી દંડા અને કબડ્ડી જેવી દેશી રમતો ભુલાતી જાય છે, સાથે જ શેરી રમત અને મેદાની રમત પણ મોટાભાગે ભુલી જવામાં આવી છે

ભારતની સંસ્કૃતિ માત્ર મંદિર કે ગ્રંથોમાં જ નહીં, પણ તેની શેરીઓ અને ફળિયાંમાં પણ ધબકે છે. આ શેરીઓ કે જ્યાં પ્લાસ્ટિકના ઝાકઝમાળ પહેલાં બાળકો ધૂળ સાથે રમતા, તે જ સાચી ભારતીય રમતગમતની ભૂમિ હતી. શેરી રમતો માત્ર સમય પસાર કરવાનું સાધન નહોતી, પણ તે સંસ્કાર, શારીરિક કૌશલ્ય અને સામાજિક એકતાની પાઠશાળા હતી.

આ રમતોની જડ છેક પ્રાચીન ભારતમાં જોવા મળે છે. પૌરાણિક કથાઓ અને ઇતિહાસના પાના ઉથલાવીએ તો જાણવા મળે છે કે ભગવાન શ્રીકૃષ્ણ અને તેમના મિત્રો પણ આવી જ રમતો રમતા. ખાસ કરીને, ગેડી દડા (જેને આજે પકડીને ફેંકવાની ક્રિકેટની શૈલીનું આદિ સ્વરૂપ કહી શકાય) એ કૃષ્ણના બાળપણનો અભિન્ન ભાગ હતો. લાકડીની ગેડી (નાની ગોળ લાકડી) અને દડો (ક્યારેક પાંદડા કે કપડાંનો બનેલો) એ યુગની સાદગીને દર્શાવે છે. આ રમતો માત્ર આનંદ આપતી નહોતી, પણ શરીરને ચપળ, મનને સ્થિર અને મિત્રો સાથે સહકારની ભાવના કેળવતી.

આજે ગેડી દડા જેવી રમતોથી લઈને ગીલી દંડા અને કબડ્ડી જેવી દેશી રમતો ભુલાતી જાય છેઃ સોશિયલ મીડિયાની ટેવ આજે ભયંકર હદે વકરી ચૂકી છે

સમય જતાં, આ પરંપરાગત રમતોએ વિવિધ સ્વરૂપો ધારણ કર્યા, જે આજે પણ ગામડાં અને નાનાં શહેરોની શેરીઓનું ગૌરવ છે. તેમાંની સૌથી લોકપ્રિય છે ગીલી દંડા. લાંબી લાકડી (દંડો) અને બે છેડેથી અણીદાર નાની લાકડી (ગીલી) વડે રમાતી આ રમત આંખ-હાથનું સંકલન, ચોકસાઈ અને પ્રતિક્રિયા સમયને સુધારે છે. બીજી તરફ, કબડ્ડી જેવી રમત તો આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે પણ પહોંચી છે. "કબડ્ડી... કબડ્ડી..."ના ઉચ્ચાર સાથે એક ખેલાડીનું શ્વાસ રોકીને વિરોધી પક્ષના ખેલાડીઓને સ્પર્શ કરીને પાછા ફરવું, એ શક્તિ, સહનશક્તિ અને વ્યૂહરચનાનો અદ્ભુત સમન્વય છે.આ ઉપરાંત, કેટલીક સ્થાનિક રમતો પણ છે, જેનું આકર્ષણ અનોખું છે. જેમ કે, નારગેલિયો (જેમાં સાત પથ્થરની થપ્પીને દડાથી પાડીને તેને ફરી ગોઠવવાની હોય છે), તે એકતા અને ઝડપની કસોટી કરે છે. અડવાનો દાવ અથવા પકડદાવ એ ચપળતા, ભાગી છૂટવાની કલા અને ખેલદિલી શીખવે છે. આ રમતોમાં કોઈ મોંઘા સાધનોની જરૂર નહોતી. એક દડો, એક લાકડી, કે માત્ર જમીન પર દોરેલી લીટી જ પૂરતી હતી, જે દર્શાવે છે કે સાચો આનંદ સાધનોમાં નહીં, પણ સહિયારા પ્રયાસ અને કલ્પનાશક્તિમાં રહેલો છે.

આજના સમયમાં બાળકો અને યુવાનોના જીવનમાં મોબાઈલ ફોન કેન્દ્રસ્થાને આવી ગયો છે. ભણતર, મનોરંજન, મિત્રતા અને સમય પસાર કરવાનો મોટાભાગનો હિસ્સો સ્ક્રીન સાથે જોડાઈ ગયો છે. પરિણામે શરીરની ચળવળ ઘટી ગઈ છે, આંખો અને મન પર ભાર વધ્યો છે અને એકાંતની ભાવના પણ ઊંડે સુધી પ્રવેશી રહી છે. અગાઉ શેરીઓમાં સાંજ પડતાં જ બાળકો ભેગા થતા, ખો-ખો, કબડ્ડી, વોલીબોલ, પતંગ, ગિલ્લી-ડંડા જેવી રમતો રમાતી. આ રમતો માત્ર સમય પસાર કરવા માટે નહોતી, પરંતુ સહકાર, સહનશીલતા, ચપળતા અને જીવનને હળવાશથી લેવાની કળા શીખવતી. મેદાનમાં દોડવાથી શરીર મજબૂત બનતું અને સાથે સાથે મન પણ પ્રસન્ન રહેતું. જીત-હાર સ્વીકારવાની ટેવ પડતી અને મિત્રતા ગાઢ બનતી. આજના ડિજિટલ યુગમાં આ બધું ધીમે ધીમે ગુમ થઈ રહ્યું છે. મોબાઈલમાં રમાતી રમતોમાં આંગળીઓ ચાલે છે, પણ દિલ અને દેહ નિષ્ક્રિય રહે છે. તેથી જરૂરી છે કે આપણે ફરીથી મેદાનમાં રમાતી જૂની રમતોનું મહત્ત્વ સમજીએ. આ રમતો માત્ર બાળપણની યાદ નથી, પરંતુ જીવન જીવવાની શીખ છે. જો બાળકો અને યુવાનો ફરીથી શેરી અને મેદાનમાં રમવા લાગશે તો તેમનું જીવન વધુ સંતુલિત, આનંદમય અને સ્વસ્થ બનશે. રમતો આપણને માત્ર રમવા નથી શીખવતી, પરંતુ જીવનને સમજવાની દૃષ્ટિ પણ આપે છે.મેદાનમાં રમાતી દરેક રમત કોઈને કોઈ રીતે જીવનનો સંદેશ આપે છે. ખો-ખો જેવી રમતમાં એકબીજાને "ખો" આપવાની પ્રક્રિયા દેખાવમાં રમૂજી લાગે છે, પરંતુ તે આપણને જવાબદારી વહેંચવાની શીખ આપે છે. જીવનમાં દરેક કામ પોતે જ કરવા કરતાં યોગ્ય સમયે બીજાને સોંપી દેવું પણ એક કળા છે. આમ કરવાથી તણાવ ઘટે છે અને સહકાર વધે છે. પતંગ અને ફીરકી જેવી સ્થિતિમાં પણ આપણે જોઈ શકીએ છીએ કે કોઈ દોડે છે અને કોઈ શાંતિથી ઊભો રહે છે. બંનેની ભૂમિકા જરૂરી છે, પરંતુ પોતાની યોગ્ય ભૂમિકા ઓળખવી વધુ મહત્વની છે.

વોલીબોલ જેવી રમતમાં બોલ પોતાની તરફ આવે ત્યારે તરત જ આગળ મોકલવાનો નિયમ છે. જીવનમાં પણ ઘણી વખત જવાબદારી અચાનક આવી પડે છે. ત્યારે ગભરાવા બદલે સમજદારીથી આગળ વધવું કે યોગ્ય વ્યક્તિ સુધી પહોંચાડવું એ જ સુઝબુઝ છે. કબડ્ડી આપણને બે વાત શીખવે છેલ એક તો લક્ષ્ય સુધી પહોંચવા માટે સંઘર્ષ કરવો અને બીજી, કોઈ અવરોધ આવે ત્યારે ચતુરાઈથી બહાર નીકળવું. જો પોતે આગળ ન વધી શકાય તો બીજાને અટકાવવાની વૃત્તિ પણ માનવીય સ્વભાવનો ભાગ છે, એ સત્ય પણ આ રમત દર્શાવે છે.સોગઠાબાજીની રમત ઘરની અંદર એટલે કે ઇન્ડોર ગેમ છે સામાન્ય રીતે આ રમત ધાર્મિક દ્રષ્ટિએ નકારવામાં આવી છે. આવી જ રીતે ચોપાટ અને શતરંજની રમતને પણ નકારાત્મક ભાવથી જોવામાં આવે છે. પાંડવો રમતા હારી ગયા અને મહાભારત સર્જાયુ ક્યારથી આ રમતને અયોગ્ય ગણવામાં આવે છે. ઈન્ડોર ગેમ માં નવ કુકરીની રમત પણ રમવામાં આવે. સાવ નાના બાળકો રમકડાથી રમતા ગામડાના બાળકો લાકડાના રમકડાથી રમતા પ્લાસ્ટિકનો જમાનોનો હતો પૈસાદારના બાળકો ધાતુ ના રમકડાથી રમતા. ગામમાં આવેલી સુથારની દુકાને હળ અને ગાડાના પૈડા અને અન્ય ખેતીના સાધનો બનાવવામાં આવતા, ઘરમાં વસાહતી વસ્તુઓ જેવી કે ખાટલા ખુરશી ટેબલથી માંડીને લાકડાના ખાંડણીયા સહિતની અનેક વસ્તુઓ લાકડાની બનતી આમાં જે લાકડાના ટુકડા વધતા તેમાંથી સુથાર લોકો લાકડાના રમકડા બનાવતા. અને બાળકો તેને ધ્યાનથી રમતા નાની દીકરીઓ માટે લાકડાના નાનકડા કડા ઘોડીયા. નાના નાના રસોઈના સાધનો તથા ઘરમાં વપરાતી મહત્વની વસ્તુ ના રમકડા સુથાર બનાવતા અને બાળકોને તે વસ્તુથી પરિચય કરાવવામાં આવતો હતો આમ રમકડા અને રમતો જીવન શિક્ષણનો એક ભાગ તે સમય હતો.આ રીતે જો જોઈએ તો રમતો માત્ર મનોરંજન નથી, પરંતુ જીવનની નાની-નાની પાઠશાળાઓ છે. મેદાનમાં શીખેલી હળવાશ, સમજદારી અને સહકાર જો જીવનમાં ઉતરીજાય તો જીવન વધુ આનંદમય બની શકે છે. રમતોમાંથી મળતો આ જીવન-સંદેશ કદાચ પુસ્તકો કરતાં વધુ સરળ અને અસરકારક છે.

-સુરેશ ભટ્ટ

શેરી રમત અને મેદાની રમત વચ્ચેનો તફાવત

આધુનિક યુગમાં, શેરી રમતોનું સ્થાન ધીમે ધીમે મેદાની રમતોએ લીધું છે, અને આ બંને વચ્ચે મૂળભૂત તફાવત છેઃ

★ સ્થળ અને માળખુંઃ શેરી રમત કોઈ પણ નાની જગ્યાએ, જેમ કે શેરી, ફળિયું, કે ગલીમાં રમી શકાય છે. તેના માટે કોઈ ચોક્કસ માપદંડ કે નિયમોનું મેદાન જરૂરી નથી. જ્યારે, મેદાની રમત (જેમ કે ક્રિકેટ, ફૂટબોલ, હોકી) માટે મોટા અને નિયત માપના મેદાનની જરૂર પડે છે, જે ચોક્કસ ધોરણોનું પાલન કરે.

★ નિયમો અને સાધનો: શેરી રમતોના નિયમો લવચીક હોય છે અને ખેલાડીઓ પોતાની અનુકૂળતાએ બદલી શકે છે. સાધનો સાદા અને સરળતાથી ઉપલબ્ધ હોય છે. મેદાની રમતોના નિયમો આંતરરાષ્ટ્રીય સ્તરે નિશ્ચિત હોય છે અને તેમાં મોંઘા તથા વિશિષ્ટ સાધનોની જરૂર પડે છે.

★ સહભાગિતા અને માર્ગદર્શનઃ શેરી રમત અનૌપચારિક હોય છે અને કોઈપણ વ્યક્તિ જોડાઈ શકે છે. તેમાં કોઈ કોચ કે રેફરીની ખાસ જરૂર પડતી નથી. મેદાની રમતમાં સ્પર્ધાત્મકતા વધુ હોય છે અને તેમાં કોચિંગ, રેફરી અને વ્યવસ્થિત તાલીમનું માળખું જરૂરી છે.

ટૂંકમાં, શેરી રમતો એ આપણા સાંસ્કૃતિક વારસાનો એક જીવંત અને ધબકતો ભાગ છે, જે આપણને સરળતા, સહકાર અને શારીરિક સક્રિયતાનો મંત્ર આપે છે. ભલે તે ગેડી દડો હોય કે કબડ્ડી, આ રમતોએ પેઢી દર પેઢી આનંદ અને સ્વસ્થ જીવનની પરંપરાને જીવંત રાખી છે.